

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

n. 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1601. XV. Mortis sententiam excepit læto ridentique vultu, ductoque à fronte signo Crucis, & laudis hymno inchoato, Iudici etiam gratias egit; tum ad adstantes verso sermone hortatus est omnes qui Christi nomine gloriantur vti abiecto metu, quod gerunt animo præferant opere; quando ea quæ aduersarij in maximis ponunt malis nostrum est lucrum, & nihil optari potest excellentius quàm vt fuso sanguine hitemus ei qui suum pro nobis liberaliter impendit. Remissus ex Aula Iudiciorum ad Carcerem onustus ferro, ingrediebatur tanta cum dignitate per plateas, vt circumfula turba rogaret, quis iste? Au ex Antesignanis Essexij Comitibus aliquis? Nequaquam, inquit; "Miles Christi sum; pro eius fide tuenda morior." Postero die stratus in eadem cum *Rogero* nostro crate viminea (vt assuetus choro) elata voce modulabatur exultantis Ecclesiæ carmen, *Hæc dies quam fecit Dominus, exultemus, exultemus*; subiungebat *Rogerus, & lætemur in ea*. Laureatas iam tum diceret duci victimas prænuntiantes restituendas olim procedentium Sacerdotum voces tanto interuallo intermissas. Ex crate in carrum subducti sub patibulo; primus *San-Marcus* osculatur *Linæ* pendens fimbriam, verbis lætitiæ plenis adgratulans felicem exitum. Tum salutari signo se, & lignum ad quod alligandus, & restem muniens, atque vtrumque exosculans, repetito lætitiæ carmine, profitetur se ex Sancti *Benedicti* Schola Monachum, qualis fuerat & *Augustinus* ille, qui à Magno *Gregorio* missus, huic Insulæ fidem pro qua tum ipse patiebatur intulerat: Mille vitas si haberet animo libentissimo pro eadem profuturum. *Maiorem*, inquit, *Charitatem nemo habet quàm vt animam suam ponat quis pro amicis suis*. optantque Regiæ, ac cæteris qui quoquo modo in perniciem hanc suam conspirassent, æternæ vitæ vnâ secum felicitatem, Catholicorum etiam preces postulans circumducto curtu pependit, in ipso motu eandem cygnæam vocem pronuntians, *Hæc dies quam fecit Dominus &c.*

At, ô Barbaram hominum crudelitatem! Inuentus est qui pendens sustineret aliquamdiu molem corporis, vt eo inmani excrucietur, quo verius spirantis lacerarentur deinde viscera; scissoque tempestiue fune, luctabatur imperitus dicam, an insanus Carnifex cum seminece, & aperto ventre, dum manu interiora rimatur, clamat intermortuis vocibus Martyr, "O Deus, miserere mei." Spectabat ista è curtu *Rogerus*, & identidem clamabat, "maeste animo, mi Pater; quo cruciatus accerbior eo victoria gloriosior. Nescires vter maiore egeret adhortatione, is cuius desperata iam vita non poterat sine summo cruciatus extingui, an is qui integris sensibus ob oculos habebat immanem carnificinam in se propediem exercendam. Sperabant impij homines tam tetro supplicio infringendam *Rogery* constantiam: Et erat is quidem corporis compositione delicatior, at animo firmo, fortisque, qui nullo necis acerbissimæ metu tangeretur. Itaque & inhumanâ laceratione excarnificatum Socium aspexit imperterritus, & suam ipse mox

ipse mox fortem subijt alacer, animam gloriose agone Deo redditurus ^{1601.}
 Creatori.

XVI. Menses vix quatuordecim decurrerant; *Franciscus Pagius*, qui in Purificatione Virginis sefellera perquisitores, fœminæ improbitatem effugere non potuit. Nox ingruerat (quâ plerumque tutius boni inter malos ad lucis opera progrediuntur) cum fortè conuerso vultu videt sequentem mulierem sibi notam, quæ olim Catholica, tum perditè prodendis Sacerdotibus quæstum faciebat. Maturat gradum *Pagius*, maturat & illa, vocatoque ex nomine: *Pauis*, inquit, te volo Domine: Ille audire dissimulans, cum nollet ad Catholicum quempiam (quod illa optauerat) diuertere, primam arripit quam in Angi-portu repererat apertam domum, clausoq; post se ostio ad interiora conscendit. Non tam latenter introierat vt à muliere non notaretur; In procinctu erat vt per humanitatem heri per posticum dimitteretur; sualer enim Creditore insequente fugisse. At illa tam importunè pulsabat fores, tamq; inconditè vociferabatur proditorem ac Seminaristam Sacerdotem, vt clamore commoto vico atque ad ianuam concurrente; famulus herum monuerit videret quid ageret: Ille retractum *Pagium* tradit officialibus vincendum. Quæ erant apud Reginam in Curia fœminæ, tum cum mors est Domine *Lina* illata, Poppamum Iudicem maledictis, seu ioco, seu serio, incesserant quod mulierem ob acceptum domo Sacerdotem, Sacerdote non prehenso & conuicto, condemnasset. Hunc igitur vt intellexit eum esse Sacerdotem, ad se iussu perducit, atque multis inutiliter interrogatum mandat in *Lymbum* ad nouam-Portam conijci, propediem illâ molestiâ liberandum. Et vero proximis paucos infra dies iudicijs acculatur, quod natus intra Regni fines, traiecto mari, susceptoque Sacerdotio reuertisset, contra quam leges decernunt. *Pagius* ad hæc, lege se illa non teneri clamitabat, vt qui extra Regni fines Antwerpia in Belgio natus esset. Et erat defensio legitima, si quàm vera, tam faciliè probari potuisset, aut si apud eos Iudices dicenda cautela non fuisset quod odio Sacerdotalis ordinis omnem moram dilationemque nimiam esse arbitrantur. Est enim in Belgio familia *Pagiorum* quæ ex Anglia ducens originem, cum isto etiam cognationem sibi esse gloriatur. Sed frustra *Pagius* iure Alienigenarum tecum agi postulabat, vbi ius arbitrium est iudicis, lex voluntas, quidquid in Sacerdotem coniecisset mali, Iustitia; Atque ea propter duodecim-viralem centuram & ipse declinans, & Iudice Poppamio dictâ sententiâ damnatus, reducit ad carcerem. Tenebatur id temporis eadem in custodia *Henricus Floydus*; hic effusus in lachrymas & flexo poplite redeun-
 tem à Tribunali accipiens *Pagium* commouebatur indignissimâ in Innocentē necis sententiâ. At *Pagius* ad multâ cum humanitate erectur. Quid enim est, inquit, mi Domine? An etiam tu eam conditionem quæ mihi felicissima est, deplorandam existimas? ad gratulandū potius erat & vnâ mecum de tam læta sorte gaudendū quæ aditum aperit ad beatitatem sempiternam.)

Franciscus
 Pagius ca-
 pitur.

Eius post
 sententiam
 solatia &
 mors.